

N o l l s e k u n d m e t e r

Jens Peter Karlsson

Den 27 augusti 2014

Roller:

LINN

JONNA

BJÖRN

FÖRHÖRSLEDAREN

SJÖVÄDRET (radioröst)

*En ö i havet, med färjeförbindelse till fastlandet.
Jonna stiger in i köket; Linn står och tittar ut
genom fönstret.*

SJÖVÄDRET

*(på radion) Växlande, noll till tre. God sikt. Södra
Östersjön: sydost, noll till tre sekundmeter. God
sikt, men i natt risk för dimma -*

Jonna stänger av radion.

LINN

Varför stängde du av? Jag lyssnar på det.

JONNA

Du lyssnar inte - du kollar efter färjan.

LINN

Det gör jag inte alls.

JONNA

Han kommer inte att komma.

LINN

Nä.

JONNA

Han skulle ha kommit redan i så fall.

LINN

Jag tittar bara på tysken, i folkbåten. Han har
suttit i sittbrunnen hela eftermiddagen och ölat.
Tror inte ens han gått och pinkat nån gång.

JONNA

Är färjan på väg in?

LINN

Ja.

JONNA

Du - han kommer inte att komma.

LINN

Det vet du inte.

JONNA

Klockan är snart fyra.

LINN

Nu öppnar han fan en öl till.

JONNA

Tysken?

LINN

Ja.

JONNA

Och färjan?

LINN

På väg in i hamnen.

JONNA

Helt sjukt att jag inte hör motorerna. Ibland undrar jag om dom här fönstren är för välisolerade, det är ju knappt så att man hör havet. Ett sånt här hus behöver ju andas för att må bra.

LINN

Det är nog ingen fara ska du se. Det finns gott om ställen för kylan att ta sig in när vintern kommer. Nu lägger den till.

JONNA

Ser du nån?

LINN

Ingen på däck i alla fall.

JONNA

Inte en enda?

LINN

Nej. (paus) Landgången är uppe fortfarande.

JONNA

Då är det väl inga passagerare ombord.

LINN

Dom kanske bara är långsamma i dag, det är dom ibland. Folk får stå och vänta -

JONNA

(avbryter) Sluta stirra ut genom fönstret! Du blir ju tokig i huvudet. Du gör mig tokig i alla fall.

LINN

Varför sitter du här då? Har du inte ett rum som ska målas? Så att det här jävla huset blir klart någån gång.

JONNA

Spacklet var inte riktigt torrt.

LINN

Då kan du fixa listerna i sovrummet så länge.

JONNA

Kan jag inte bara få sitta ner ett par -

LINN

(avbryter) Och kan jag då få titta ut genom mitt eget jävla fönster!

JONNA

Jo.

LINN

Landgången är nere.

JONNA

Nån som gått av?

LINN

Ser ingen.

JONNA

Dom kanske bara -

LINN

(*avbryter*) Det är nån på kajen, han försvann in bakom hamnkontoret.

JONNA

Nån som gick i land?

LINN

Jag tror det.

JONNA

Det kan inte vara han.

LINN

Han borde komma runt hörnet nu.

Paus.

JONNA

Är det han?

LINN

Ja. Det är han.

JONNA

Jag ringer polisen.

LINN

Det kan du inte göra.

JONNA

Jo, det är klart jag kan.

LINN

Han har ju inte gjort nåt än.

JONNA

Jag tänker fan inte vänta - då är det redan för sent.

LINN

Men det är meningslöst. Det tar minst en timme för polisen att ta sig ut hit.

JONNA

Ja, jag vet!

Jonna öppnar dörren till tvättstugan och rusar in dit.

LINN

Vad ska du i tvättstugan att göra?

JONNA

(inifrån tvättstugan) Hämta en grej.

Buller och stök från tvättstugan.

LINN

Vad håller du på med! *(paus)* Hallå, vad gör du?

JONNA

(återvänder till köket) Ta det lugnt, jag hittade det.

LINN

Vad fan ska du med ett brännbollsträ?

JONNA

Vad tror du?

LINN

Ska du slå ner honom med ett kärringracket!

JONNA

Jag hittade inte det runda.

LINN

Har du helt tappat det!

JONNA

Det är bara om i fall att.

LINN

Varför ett brännbollsträ? Verktygslådan står i hallen, där ligger en snickarhammare. Eller spring upp och hämta tigersågen i sovrummet, med den kan du göra en jävla massa skada.

JONNA

Men lägg av - jag tänker inte stå här helt utan nåt att försvara dig med. Jag vet inte vad han tänker göra.

LINN

Men du kan i alla fall inte stå med den i handen så där.

JONNA

Jag ställer den här bredvid spisen - om i fall att.

LINN

Håll dig bara i bakgrunden, så -

Det knackar på ytterdörren.

LINN

Jag går och öppnar.

JONNA

Jag kan öppna.

LINN

Nej, det är bäst att jag gör det.

JONNA

Du behöver inte. Du behöver inte öppna alls.

Det knackar på dörren igen.

LINN

Det är bäst att jag gör det.

Linn öppnar ytterdörren.

LINN

Hej, Björn.

BJÖRN

Hej. Får jag komma in?

LINN

Vad gör du här?

BJÖRN

Jag har permission.

LINN

Jag vet. Men varför har du kommit hit, till ön?

BJÖRN

Det var här jag bodde - innan.

LINN

Det vet jag. Men du bor inte här längre. Det finns ingen anledning för dig att komma hit mer.

BJÖRN

Vem är det?

LINN

Det är Jonna. Hon bor med mig.

BJÖRN

Hej.

JONNA

Hej.

LINN

Om du går nu så hinner du med färjan tillbaka.

BJÖRN

Jag ska ta färjan klockan sjutton noll-fem. Sen går bussen ... (*tar upp ett papperslapp*) Jag skrev upp alltihop: bussen går sjutton fyrtio. Och sen går tåget arton och trettiotre.

LINN

När ska du vara tillbaka på anstalten då?

BJÖRN

Inte förrän klockan tjugo noll-noll.

LINN

Vad vill du - egentligen?

BJÖRN

Jag hörde att du renoverade huset. Jag ville bara se det igen.

JONNA

Det är lite mer än en renovering.

LINN

Nu har du sett det.

BJÖRN

Får jag komma in och titta?

LINN

Det finns ingenting kvar av det gamla.

BJÖRN

Får jag se?

LINN

Om du lovar att åka tillbaka med färjan klockan fem, då får du komma in och titta. Men du får inte stanna - och du måste lova att du tar färjan tillbaka klockan fem.

BJÖRN

Okej.

LINN

Lovar du?

BJÖRN

Ja. Jag lovar.

LINN

Då får du komma in.

Björn går in i hallen och stänger ytterdörren.

BJÖRN

Du har målat om.

LINN

Allting är nytt - nästan.

BJÖRN

Det är samma golv här i hallen.

LINN

Ja, stengolvet gick att rädda. En av få saker som inte blev brandskadade. Jag kan visa dig köket.

Alla går in i köket.

BJÖRN

Det ser annorlunda ut.

LINN

Vi var tvungna att byta ut allt, mer eller mindre.

LINN (forts.)

Till och med fönstret är nytt. (paus) Utsikten är den samma så klart.

BJÖRN

Här satt alltid Madde - och tittade på havet.

JONNA

Madde, vem är det?

LINN

Magdalena, min mamma. Han kallade henne för Madde.

JONNA

Madde är ju kort för Madelene.

LINN

Jag vet. Men han kallade henne för det. Och hon rättade inte honom.

BJÖRN

Spelar ni brännboll?

JONNA

Ibland.

LINN

Det är grannens ungar som har lekt med brännbollsträt.

BJÖRN

Dom måste vara ganska stora nu?

LINN

Ja, det är dom. Kom och titta på vardagsrummet.

Alla går in i vardagsrummet.

BJÖRN

Oj!

LINN

Ja, här är det inte färdigt då. Det är en bra bit kvar. Men Jonna ska lägga golvet i veckan, det har hon sagt - men vi får se. Och då kan man nog börja använda rummet ordentligt.

BJÖRN

Var är kaminen?

LINN

Vi tog ut den när vi reparerade rökkanalen.

BJÖRN

Slängde ni den?

LINN

Vi sålde den på Blocket.

JONNA

Vi har beställt en ny - en täljstenskamin. Den gamla var inte speciellt effektiv. Täljstenen håller värmen längre.

BJÖRN

Jag tyckte om den gamla kaminen. Den spred ett så vackert ljus när det brann.

JONNA

Ljuset är det samma.

LINN

Ja, så har vi ju tagit ner väggen till mitt gamla rum. Eller det var inte så mycket att ta ner egentligen. Några förkolnade reglar - det var allt som fanns kvar av den väggen. Men vardagsrummet är i alla fall femtio procent större nu. Och ljusare. Så ser det ut här. Men du får väl ta en promenad runt ön tills färjan kommer tillbaka. Det blåser ju inte i dag.

BJÖRN

Får jag inte se ovanvåningen?

LINN

Vi har inte kommit lika långt däruppe.

BJÖRN

Jag vill se ovanvåningen.

LINN

Okej.

Alla går en trappa upp.

LINN

Men sen när du fått se det, då måste du gå. (*paus*)
Lyssnar du?

BJÖRN

Ja.

LINN

Som du ser går badrummet knappt att använda. Vi har toastol, men vi får duscha nere i hamnen.

JONNA

Vi måste få in ett tätskikt innan vi kan montera duschkabinen.

LINN

Ser lite bättre ut inne i sovrummet. Vi flyttade in sängen i går - så i natt var första natten vi sov där. Innan sov vi därnere, i vardagsrummet.

BJÖRN

Och mitt rum då?

LINN

Ditt gamla rum - ja, det har vi knappt börjat med. Vi använder det som skrotupplag så länge.

LINN (forts.)

Du kan få titta in, men det står en duschkabin precis innanför dörren.

Linn öppnar dörren till Björns gamla rum.

BJÖRN

Är det min säng som står där bak, upp mot väggen?

LINN

Ja, det är din gamla säng.

BJÖRN

Jag kände igen den.

LINN

Det här rummet var det som klarade sig bäst i branden - lustigt nog. En hel del sot, men annars i princip inga skador.

BJÖRN

Det var inte ditt fel - branden.

LINN

Det är klart det inte var mitt fel.

BJÖRN

Jag ville bara att du skulle veta det.

LINN

Varför skulle det vara mitt fel att du satte eld på huset?

BJÖRN

Det var det inte - jag ville bara säga det. Jag tänkte att du kanske kände dig skyldig, på nåt plan - och det behöver du inte göra. Det var inte ditt fel.

LINN

Jag vet att det inte var mitt fel. Det var ditt.

BJÖRN

Jag tänkte att du kanske kände dig skyldig, ändå.

JONNA

Nu har du sett huset, och vi har massor att göra.

BJÖRN

Klockan är bara kvart över fyra, färjan går inte på ett bra tag. Jag skulle kunna stanna, och prata.

LINN

Det var inte överenskommelsen. Det är dags för dig att gå nu, Björn.

BJÖRN

Okej ... jag går väl ner till hamnen, och väntar.

LINN

Jag följer dig till dörren.

Alla går ner för trappan.

BJÖRN

Vill du följa med ner till hamnen - så vi kan prata?

LINN

Nej. (*öppnar dörren*) Du vet att jag inte vill prata.

BJÖRN

Jag tänkte att du kanske hade ändrat dig.

LINN

Jag har inte ändrat mig. Missa inte färjan nu.

Linn stänger ytterdörren.

JONNA

Han är ju verkligen inte klok.

LINN

Så konstigt är det väl inte.

JONNA

Jag menar, att det skulle vara ditt fel. Så jävla oförskämt att säga så. Jag fattar inte ens hur han tänker.

LINN

Jag vet hur han tänker.

JONNA

Hur då?

LINN

Han tänker på att jag ringde honom på kvällen, ett par timmar innan det hände.

JONNA

Vad har det med saken att göra?

LINN

Jag upptäckte att det fattades pengar på mitt lönekonto - såg en utbetalning på kontot som inte jag hade gjort. Så jag ringde och anklagade Björn för att ha snott mina kontouppgifter.

JONNA

Men du förstår väl att det inte har nånting att göra med vad Björn gjorde sen?

LINN

Ja, det förstår jag väl. Jag vet inte vad som var den utlösande faktorn - hur fan ska jag veta det.

JONNA

Ser du honom?

LINN

Ja. Han står på kajen och pratar med tysken.

JONNA

Bra.

LINN

Nu kliver han ner i tyskens båt.

JONNA

Va? Varför då?

LINN

Jag tror att tysken bjöd in honom - det såg ut så.

JONNA

Jaja, då hänger han inte runt huset i alla fall.

LINN

Nu har han fått en öl i handen också.

JONNA

Tysken?

LINN

Nej. Björn.

JONNA

Färjan kommer om trekvart - sen är det över.

LINN

Ja...

45 minuter senare: färjan signalerar för avfärd.

LINN

Han rör sig inte ur fläcken; han kommer att missa färjan.

JONNA

Det är bra om han kommer för sent. Och det är bra om han stinker öl när han kommer tillbaka. Dom kommer säkert dra in hans permissioner då.

LINN

Vi kanske borde ringa polisen.

JONNA

Jag ringer, om du vill.

LINN

Nej, det är bra att vänta - precis som du säger. Dom kommer inte släppa ut honom igen, om han kommer tillbaka mitt i natten och är full.

JONNA

Jag ringer gärna annars. Jag tycker det vore bra.

LINN

Jag vill inte att han ska skylla på mig.

JONNA

Han vet ju inte att det är du.

LINN

Det är klart han vet.

JONNA

Vi väntar då. Det går ju två färjor till.

LINN

Nu tar dom varsin öl till. Hur fan många flak har tysken?

Paus.

JONNA

Säker att vi inte ska ringa polisen?

LINN

Fan vad han sitter nära.

JONNA

Va?

LINN

Tysken - han sitter så nära Björn.

JONNA

Ingen stor båt.

LINN

Tror du han är bög?

JONNA

Inte en chans.

LINN

Björn gillar inte bögar.

JONNA

Vem gillar han egentligen?

LINN

Vet inte. Ingen, tror jag.

JONNA

Borde jag kanske gå ner och prata med tysken?

LINN

Nej, låt dom vara.

JONNA

Men han har ju ingen aning.

LINN

Tysken får väl klara sig bäst fan han kan. Han kunde bara ha hållit käften och låtit Björn åka härifrån.

JONNA

Det känns inte bra att ... att inte - ja, att inte varna honom.

LINN

Det är inte ditt problem.

JONNA

Men jag borde nog gå ner ändå.

LINN

Det är väl fan vad du ska lägga dig i hela tiden!

JONNA

Men tänk om nåt händer - tänk om tysken säger nåt som -

LINN

(*avbryter*) Du går inte! Hör du vad jag säger!

JONNA

Ja. Men...

LINN

(*avbryter*) Nej - sluta bry dig om alla andra! Alla andra kan inte vara lika viktiga.

JONNA

Det är dom inte.

LINN

Jo, du bryr dig bara om vad alla andra tycker. Om nån jävla avlägsen bekant till dig behöver flytthjälp: ja, då ryker du ut, och låter mig sitta ensam. Varenda gång! Du lämnar inte mig här.

JONNA

Jag stannar. (*paus*) Ska vi inte ringa polisen?

LINN

Nej, det ska vi inte. Vi ska bara sitta här och vara tysta.

Två timmar senare.

LINN

Nä, han rör sig inte ut fläcken. Färjan går vilken minut som helst.

JONNA

Nu ringer jag polisen.

LINN

Ska vi verkligen det?

JONNA

Ja, nu räcker det. Det är sista färjan och han bara sitter och super. (*slår 112*) Han tänker inte åka härifrån.

LINN

Nä...

JONNA

(*till larmoperatören*) Ja, hallå - mitt namn är Jonna Larsson och vi har en person här som avvikit från anstalten. (*paus*) Ja, det är min sambos fosterbror...

Några minuter senare.

LINN

Vad sade larmoperatören?

JONNA

Polisen skickar en bil som möter upp färjan, så åker dom ut med den. Det tar mindre än en timme.

LINN

Dom tog det på allvar i alla fall.

JONNA

Ja. Låste du dörren?

LINN

Nä. (*låser ytterdörren*) Nu är den låst.

JONNA

Bra.

LINN

Vad gör vi nu?

JONNA

Vi sätter oss ner - och väntar.

LINN

Okej. (paus) Ser du dom?

JONNA

Nej. Det ser nästan ut som ... som om det kommer rök från ruffen.

LINN

Va?

JONNA

Jag vet inte. Ser det ut som brandrök?

LINN

Vet inte. (paus) Titta där! I ventilen, en låga.

JONNA

Vad fan!

LINN

Han har satt eld på båten.

JONNA

Stanna här - jag springer ner!

LINN

Nej!

JONNA

Jag måste - det brinner ju!

LINN

Du måste inte. Stanna här!

JONNA

Jag kommer tillbaka.

Jonna springer ut genom ytterdörren.

LINN

Jonna! Kom tillbaka!

Ytterdörren öppnas och någon kliver in på stengolvet i hallen. Skrammel från verktygslådan.

LINN

Vem är det? (paus) Björn?

Björn kommer in i köket.

BJÖRN

Ja.

LINN

Jonna låste inte dörren efter sig.

BJÖRN

Nej.

LINN

Vad har du bakom ryggen?

BJÖRN

En hammare.

LINN

Och vad tänker du göra med den?

BJÖRN

Jag vill bara prata med dig.

LINN

Vad har du gjort med tysken?

BJÖRN

Sätt dig ner, är du snäll.

LINN

Ligger han i ruffen?

BJÖRN

Jag har inte gjort nåt. Han somnade bara.

LINN

Ligger han nere i ruffen?

BJÖRN

Gå bort från fönstret, är du snäll.

LINN

Jonna har fått fram vattenslangen.

BJÖRN

Det är för sent.

LINN

Det ser inte ut så. Hon sprutar på båten nu. Hon verkar få kontroll på elden.

BJÖRN

Gå bort från fönstret.

LINN

Det syns knappt några lågor nu - bara en massa rök som stiger upp.

BJÖRN

Sätt dig ner istället och prata med mig.

LINN

Hon har öppnat ner till ruffen nu. Hon står i sittbrunnen med slangen. Det har nog slocknat nu.

BJÖRN

Sätt dig ner, säger jag!

LINN

Hon har fått tag i honom. Hon lyfter upp honom i sittbrunnen nu. Han ser ut att vara vaken.

BJÖRN

Va?

LINN

Ja, det ser som om Jonna pratar med honom. Han verkar inte vara skadad.

BJÖRN

(tar sig fram till fönstret) Flytta på dig! Vad fan, båten är ju övertänd! Jävla lögnare!

Ett slag mot en kropp, som därefter faller till marken. Sedan två slag till.

LINN

Det räcker!

Två slag till.

LINN

Nu räcker det!

JONNA

Inte än. *(kastar undan brännbollsträt)* Räck mig hammaren istället.

LINN

Nä...

Tre slag med hammaren, därefter stilla.

LINN

Andas han?

JONNA

Nej.

Paus.

LINN

Ska vi försöka släcka båten?

JONNA

Det går inte med den futtiga trädgårdsslangen, inte en chans.

LINN

Ta av dig kläderna!

JONNA

Va?

LINN

Du har blodstänk på kläderna.

JONNA

Vad gör du? Varför tar du av dig?

LINN

Vi ska byta kläder. Ge mig hammaren och brännbollsträt.

JONNA

Vad tänker du göra?

LINN

Gör som jag säger! Och tvätta av dina händer innan du tar av dig. Nu! Innan polisen kommer.

JONNA

Nej. Du får inte...

LINN

Tvätta av dig blodet!

JONNA

Du får inte.

Linn spolar vatten i diskhon.

LINN

Ge mig dina händer!

Linn tvättar Jonnas händer.

JONNA

Sluta, jag går inte med på det här.

LINN

Lyssna nu! Det här är vad som hände - lyssnar du?

Dagen efter i ett förhörssrum.

FÖRHÖRSLEDAREN

Men om vi bara återvänder till köket. När den avlidne tittar ut genom fönstret: var är du då?

LINN

Då hamnar jag bakom honom.

FÖRHÖRSLEDAREN

Och därefter?

LINN

Hur många gånger ska jag berätta det här?

FÖRHÖRSLEDAREN

Det är viktigt att fastställa händelseförloppet. Du är bakom honom. Vad händer då?

LINN

Då kan jag komma åt brännbollsträet. Jag slår honom i nacken och han faller ner.

FÖRHÖRSLEDAREN

Och vid det läget är han fortfarande vid liv?

LINN

Han är vid medvetande och försöker nå hammaren som trillat ner på golvet. Jag slår honom igen - jag minns inte hur många gånger. Tills han ligger ner ordentligt. Då plockar jag upp hammaren.

FÖRHÖRSLEDAREN

Och då kommer Jonna in i huset igen?

LINN

Nej, för femtielfte gången. Jag är fortfarande ensam i huset tillsammans med Björn. Det är därför jag måste vara säker. Det är därför jag tar upp hammaren. Jag slår honom tre gånger i bakhuvudet. Sen kommer Jonna tillbaka.

FÖRHÖRSLEDAREN

Du har sagt tidigare att Jonna kontrollerar hans puls och andning. Sker det nu?

LINN

Ja, det gör hon så fort hon kommer in i köket. Hon säger att han är död. Nu har jag berättat det här så många gånger ... vi kan inte sitta och gå igenom allt, en gång till.

FÖRHÖRSLEDAREN

Vi är snart klara -

LINN

(avbryter) Det var jag som slog ihjäl Björn. Jonna har ingen skuld i det.

FÖRHÖRSLEDAREN

Det är mycket tveksamt att åklagaren kommer att se det här som nödvärn. Du kommer förmodligen bli häktad för dråp.

LINN

Jag räknade med det.

FÖRHÖRSLEDAREN

Som jag har förstått det har Björn aldrig berättat i detalj vad som hände kvällen dina föräldrar avled. Varken för nån i utredningen, eller för dig?

LINN

Min mamma sade på telefon att hon skulle konfrontera honom, om dom försvunna fyratusen. Efter det vet jag inte vad som hände.

FÖRHÖRSLEDAREN

Men han hade inte stulit dom, eller hur?

LINN

Nej. Det var en feldebitering från hyrbilsfirman. Han hade inget att göra med det.

FÖRHÖRSLEDAREN

Var det på grund av den här ... konflikten? Tror du att det var det som ledde Björn till att sätta eld på huset medan dina föräldrar sov?

LINN

Jag har ingen aning vad som pågick i hans sjuka jävla hjärna - verkligen ingen jävla aning.

FÖRHÖRSLEDAREN

Men om man ser till den tyske medborgaren som avled i går, och dina föräldrar - han verkade föredra att agera medan dom sov. Det var annorlunda i fallet med dig.

LINN

Han hatade mig mer än dom.

Paus.

FÖRHÖRSLEDAREN

Första förhör med Linn Lövgren avslutas klockan ... femton och tjugo, den tredje september.

Ett telefonsamtal tio månader senare. Jonna lyfter luren och svarar.

JONNA

Hallå?

LINN

Det är jag.

JONNA

Jag har väntat på att du skulle ringa. Varför tog det sån tid? Är allt okej med dig?

LINN

Det var lite mer komplicerat än jag trodde. Först skulle dom godkänna telefonnumret så klart. Sen var jag tvungen att skaffa ett telefonkort. Men då var kiosken stängd redan, så det var kört. Till sist fick jag köpa ett halvfullt av en tjej på avdelningen.

JONNA

Telefonkort - jag visste inte ens att såna fanns fortfarande.

LINN

Dom är speciella, kriminalvårdens egna. Det var samma sak på häktet, när jag ringde dig därifrån.

JONNA

Det visste jag inte.

LINN

Trodde inte det skulle vara lika omständligt här på anstalten, men det var det visst.

JONNA

Du skulle inte ha gjort det, Linn. Du skulle inte det.

Paus.

LINN

Men nu gjorde jag det.

JONNA

Jag berättar för dom som det var.

LINN

Jonna - det gör du fan inte! Du är tyst. Du är stilla. Du gör ingenting ovanligt. Du lever ditt liv precis som vanligt.

JONNA

Om det hade varit som vanligt hade du varit här nu.

LINN

Jag kommer - så småningom.

JONNA

Jag saknar dig.

LINN

Hur går det med huset?

JONNA

Allt är klart.

LINN

Sovrummet också?

JONNA

Listerna och eluttagen är uppe.

LINN

Och hans gamla rum då?

JONNA

Jag har röjt ut allt. Det är tomt.

LINN

Bra...